

Sens i wartość ludzkiego życia 1

Świat, w którym żyję

Rafał miał wypadek. Kiedy przechodził przez ulicę, potrącił go samochód. Cudem skończyło się na złamanej ręce i kilku siniakach. Leżał w szpitalu na obserwacji i cierpiał, bo nie mógł nawet podrapać się w łokieć. Gips nie pozwalał mu dostać się do swędzącego miejsca. „Jakie to okropne!” – myślał. Za chwilę uświadomił sobie jednak, że to tylko mała niedogodność. Przecież niewiele brakowało, krok dalej, i samochód by go zabił. „Mogłem już nie żyć” – dotarło do niego. „Czy świat by przez to coś stracił? Czy zrobiłem w życiu cokolwiek, co nadałoby mu sens?”

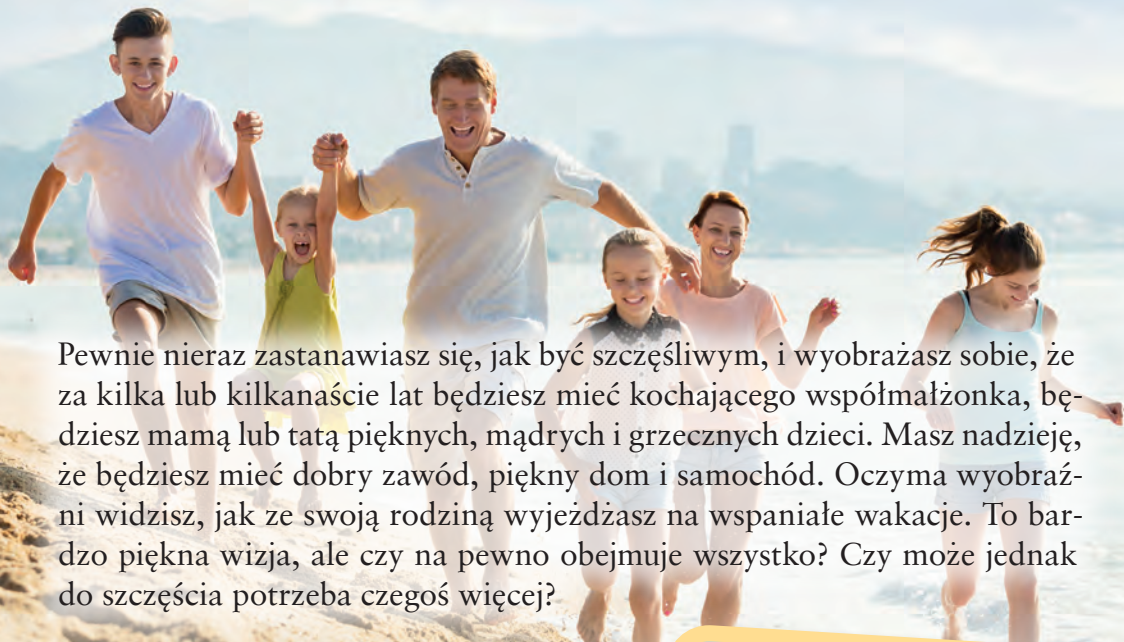
Gdy tak rozmyślał, do szpitalnej sali weszła Iza. Przyniosła laptopa i ulubione gry Rafała.

- Nie będziesz się nudził – zawołała wesoło.
- Wiesz, Iza, nie nudzę się. Myślę właśnie, że chciałbym robić w życiu coś ważnego. Może pomagać ludziom, którzy mieli w wypadkach mniej szczęścia niż ja?
- Chciałbyś zostać wolontariuszem?
- Chyba tak. Wiem, że to sprawiłoby mi radość. I nie tylko mnie. Jest sporo osób potrzebujących wsparcia. Mogę z nimi rozmawiać, robić im zakupy, przynosić ciekawe filmy. Niby niewiele, ale może dla kogoś będzie to dużo znaczyć.
- Podoba mi się twój pomysł! – krzyknęła Iza. – Ja też muszę pomyśleć, co powinnam zrobić ze swoim życiem.

Człowiek od wieków zadawał sobie pytania, kim jest i po co żyje. Z pewnością Ty również to robisz. Na lekcjach biologii słyszysz, że człowiek jest podobny do innych ssaków i jak one rodzi się, dorasta, rozmnaża, starzeje się i umiera. Niektórzy dodają, że tym, co wyróżnia człowieka spośród innych istot żyjących, są rozum i wolna wola. Czy to jednak cała prawda o człowieku?

Pewnie nieraz zastanawiasz się, jak być szczęśliwym, i wyobrażasz sobie, że za kilka lub kilkanaście lat będziesz mieć kochającego współmałżonka, będziesz mamą lub tatą pięknych, mądrych i grzecznych dzieci. Masz nadzieję, że będziesz mieć dobry zawód, piękny dom i samochód. Oczyma wyobraźni widzisz, jak ze swoją rodziną wyjeżdżasz na wspaniałe wakacje. To bardzo piękna wizja, ale czy na pewno obejmuje wszystko? Czy może jednak do szczęścia potrzeba czegoś więcej?

Wiara i życie Kościoła

Pochodzenie człowieka

Jako chrześcijanie wierzymy, że człowiek pochodzi od Boga i został stworzony na Jego obraz i podobieństwo. Podobieństwo do Boga wyraża się przede wszystkim w tym, że człowiek ma rozum, wolną wolę oraz pierwiastek duchowy, duszę, która jest nieśmiertelna. To ona po biologicznej śmierci człowieka staje przed Bogiem w czasie sądu szczegółowego, a w dzień zmartwychwstania ponownie złączy się z ciałem. Człowiek jest więc istotą fizyczno-duchową; zarówno dusza, jak i ciało są jego ważnymi częściami. Dusza pochodzi bezpośrednio od Pana Boga, a to oznacza, że zostaliśmy powołani do niekończącej się komunii z Nim.

Dlaczego Pan Bóg stworzył człowieka?

Pewnie czasami pytasz: Dlaczego Pan Bóg mnie stworzył? Dlaczego istnieję? Dla kogo żyję? Odpowiedź na te pytania może być tylko jedna. Pan Bóg Cię stworzył, bo Cię bardzo kocha i pragnie Twojego szczęścia. Oczekuje także, że na tę Jego wielką miłość odpowiesz wiarą i miłością do Niego. Sensem Twojego życia jest to, aby służyć Panu Bogu i kochać Go ponad wszystko, a w Nim kochać ludzi, którzy także stworzeni są na obraz oraz podobieństwo Boga i dlatego są Twoimi braćmi i siostrami.

Jeśli Twoje życie będzie pełne wiary i miłości, możesz być pewien, że Twoje szczęście nigdy się nie skończy, że będzie trwało na wieki.

Kościół katolicki uczy:

„Życie człowieka pochodzi od Boga, jest Jego darem, Jego obrazem i odbiciem, udziałem w Jego ożywym tchnieniu. Dlatego Bóg jest jedynym Panem tego życia: człowiek nie może nim rozporządzać”.

Św. Jan Paweł II, Encyklika *Evangelium vitae* 39

„Naturalnie pochodzimy od naszych rodziców i jesteśmy ich dziećmi; pochodzimy jednak również od Boga, który nas stworzył na swój obraz i powołał nas, abyśmy byli Jego dziećmi”.

Youcat, s. 35

„Sensem naszego życia jest zjednoczenie się w miłości z Bogiem, pełnienie Jego woli”.

Youcat 342

„Osoba ludzka, obdarzona duchową i nieśmiertelną duszą, jest na ziemi jedynym stworzeniem, którego Bóg chciał ze względu na nie samo. Od chwili swego poczęcia jest ona przeznaczona do szczęścia wiecznego”.

KKK 1703

„Encyklika [*Evangelium vitae*], owoc współpracy Episkopatu wszystkich krajów świata, ma zatem być stanowczym i jednoznacznym potwierdzeniem wartości ludzkiego życia i jego nienaruszalności, a zarazem żarliwym apelem skierowanym w imię Boże do wszystkich i do każdego: szanuj, broń, miłuj życie i służ życiu – każdemu życiu ludzkiemu! Tylko na tej drodze znajdziesz sprawiedliwość, rozwój, prawdziwą wolność, pokój i szczęście!”

Św. Jan Paweł II, Encyklika *Evangelium vitae* 5

↓ Zapamiętaj

- Człowiek jest stworzeniem Bożym, które oprócz ciała ma nieśmiertelną duszę. Dlatego jego życie jest darem i jest nienaruszalne od poczęcia aż do naturalnej śmierci. Pan Bóg stworzył człowieka z miłości i pragnie, aby w Niego wierzył i kochał Go z całego serca. To droga do wiecznego szczęścia – ostatecznego celu ludzkiego życia. Głęboka wiara i zaufanie Panu Bogu pozwalają także dobrze przeżyć życie doczesne, dają pokój ducha w chwilach radości i smutku, pomagają przetrwać trudne i bolesne doświadczenia.

✓ Zastosuj

- Każdy człowiek chce być szczęśliwy. Ale prawdziwe szczęście to nie przyjemności, lecz miłość do Pana Boga i ludzi, która sprawia, że człowiek czuje się szczęśliwy. Każdy dobry uczynek to mały krok na drodze prowadzącej do spotkania z Bogiem w wieczności, gdzie czeka na nas prawdziwe szczęście.
- Zastanów się:
 - ✓ Co jest sensem i celem Twojego życia?
 - ✓ Jak rozumiesz szczęście?
 - ✓ Czy szanujesz swoje życie i życie innych ludzi?

✚ Modlitwa

„O Maryjo, jutrzeńko nowego świata, Matko żyjących, Tobie zawieramy sprawę życia: spójrz, o Matko, na niezliczone rzesze dzieci, którym nie pozwala się przyjść na świat, ubogich, którzy zmagają się z trudnościami życia, mężczyzn i kobiet – ofiary nieludzkiej przemocy, starców i chorych zabitych przez obojętność albo fałszywą litość. Spraw, aby wszyscy wierzący w Twojego Syna potrafili otwarcie i z miłością głosić ludziom naszej epoki Ewangelię życia. Wyjednaj im łaskę przyjęcia jej jako zawsze nowego daru, radość wystawiania jej z wdzięcznością w całym życiu oraz odwagę czynnego i wytrwałego świadectwa o niej, aby mogli budować, wraz z wszystkimi ludźmi dobrej woli, cywilizację prawdy i miłości na cześć i chwałę Boga Stwórcy, który miłuje życie”.

Św. Jan Paweł II, Encyklika *Evangelium vitae* 105